

vilde blive stærkt forøget. Jeg tror vedblivende, man kan nøjes med 2 Vurderingsmænd.

Det ærede Medlem henstillede ogsaa, at Over-Skyldraadet burde have Adgang til en aarlig Revision for visse Grupper af Ejendomme. Jeg frygter noget for, at der derved vilde komme for megen Usikkerhed ind i Vurderingerne. Jeg er bange for alt for hyppige Ændringer i stor Stil udover den Adgang til Ændringer i Enkeltheder, som Lovforslaget allerede giver. Hvis der skulde være Tale om at tage en Gruppe af Ejendomme op til Omvurdering det ene Aar og en anden Gruppe det andet Aar, er jeg bange for, at det hele bliver noget for skiftende af en Vurdering af faste Ejendomme at være.

Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) stillede sig i det hele ikke afvisende overfor den Del af Lovforslaget, som gaar ud paa en Revision af Ejendomsskyldloven, og kunde saaledes principielt billige Vurderingsperiodens Forlængelse til 5 Aar; dog forstod jeg ogsaa dette ærede Medlem saaledes, at han kunde ønske den første Vurderingsperiode kortere, hvad der falder sammen med de Bemærkninger; der blev fremsat af den ærede første Taler (I. A. Hansen). Jeg forbigaar visse Bemærkninger om Enkeltheder, som jeg tror egner sig bedre for Udvalgsarbejdet. Med Hensyn til den vurderingstekniske Side mener jeg, at det ærede Medlem var noget inde paa en lignende, efter min Mening ikke ganske rigtig, Fortolkning af den nye Ordning som det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (I. A. Hansen), og de Bemærkninger, jeg gjorde til dette ærede Medlem, beder jeg derfor ogsaa betragtet som henvendt til det ærede 7de Medlem for 2den Kreds.

Det ærede Medlems Kritik rettede sig jo i øvrigt væsentligt mod den nye Grundskyld, som tænkes indført, og det ærede Medlem angreb denne med den Hovedmøtivering, at den var for løs; der var ikke tilstrækkeligt Grundlag for den; det hele vilde for meget komme til at hvile paa et Skøn. Dette mente det ærede Medlem, vilde gøre sig i høj Grad gældende allerede med Hensyn til Landbrugs- og Skovejendomme; men dog i langt højere Grad overfor Byejendomme. Det ærede Medlem havde den Opfattelse, at i alt Fald for Ejendomme i de mere centrale Dele af Byen vilde der savnes et hvilket som helst Holdepunkt for Vurderingen af selve Grundens Værdi. Det tror jeg nu ikke. Vel kan der paavises Fejl i de Prøvevurderinger, der er foretaget i Byerne. Men jeg har dog ved at se paa

Vurderingsresultaterne faaet et levende Indtryk af, at der er Fremgang fra den første Vurdering til den anden, og at man vil kunne naa til visse Principper for Genneførelsen af denne Grundbeskatning ogsaa i Byerne. Og helt uden positiv Vejledning er man da heller ikke, ingenlunde. Der er jo den generelle Vejledning, at man dog kan have nogen Mening om, hvad Omkostningerne vil være ved Opførelsen af passende Beboelseslejligheder paa en Bygrund. Den overordentlige Forskel i Salgsprisen for Ejendomme med Huse af lignende Værdi giver jo ogsaa en meget betydende Vejledning for Bedømmelsen af Grundenes Værdi. Endelig har man ogsaa dette, som slet ikke er noget ualmindeligt Tilfælde, at en Ejendom købes til Nedrivning i et af de centrale Bykvarterer. Her vil man altsaa kunne komme endnu nærmere til Bedømmelsen af selve Grundens Værdi, naar man har saadanne bestemte Eksempler som Rettesnor for Vurderingen. I øvrigt erkender jeg naturligvis, at man her finder sig paa et nyt Omraade, hvor det vil være uundgaeligt, at der bliver begaaet Fejl; men naar Fejlene ikke er større, end det fremgaar af Vurderingen af 1920, og naar Over-Skyldraadet, som er den højeste sagkyndige Autoritet, vi har paa dette Omraade, har kunnet grundig gennemgaa Stoffet og dog med et Flertal, der bestaar af samtlige Raadets Medlemmer paa 2 nær, har anset Resultatet, trods dets Mangelfuldhed, som ikke uegnet til at bygge en endelig Beskatning paa, viser dette dog, at man er kommet et godt Stykke hen imod at kunne benytte det foreslaede Skattegrundlag.

Det ærede Medlem mener ikke at kunne gaa med til en Beskatning af Grundene, før man har foretaget en almindelig Bonitering. Dette er en Betragtning, som man ret ofte møder, og om hvilken jeg vil sige, at hvis man kunde tænke sig en Bonitering gennemført indenfor rimelig Tid og uden alt for urimelige Omkostninger, vilde det naturligvis være en bedre Ordning end den, man nu har for Fastsættelse af Jordværdien. Men Forholdet er det, at medens en saadan Bonitering passede nogenlunde til de stive og mere uforanderlige Forhold i Fortiden, da en Bonitering til Hartkornsskat virkelig kunde være anvendelig et helt Aarhundrede igennem, inden man følte større Trang til Forandring, vilde dette slet ikke være Tilfældet nu. Inden man var færdig med Vurderingen, vilde den allerede være i væsentlig Grad forældet. Der vilde komme meget betydelige Klager over en Beskatning, der